

Arrest

**nr. 38 919 van 19 februari 2010
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X
X**

tegen:

**de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister belast met Migratie- en
asielbeleid.**

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Thaise nationaliteit te zijn, op 29 december 2009 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van 30 november 2009 tot weigering van de afgifte van een visum kort verblijf.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 januari 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 februari 2010.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter Ch. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. VITT, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. DE VRIEZE, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Op 28 oktober 2009 dient verzoekende partij een aanvraag tot het bekomen van een visum kort verblijf (type C) in.

1.2 Op 30 november 2009 neemt de gemachtigde van de minister de beslissing tot weigering van de afgifte van een visum kort verblijf. Deze beslissing wordt op 9 december 2009 aan verzoekende partij ter kennis gebracht. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…) Beslissing genomen conform artikel 15 van de uitvoeringsovereenkomst van de Schengenakkoorden en artikel 5 van verordening 562/2006/EG

Andere

Betrokkene biedt onvoldoende garantie op terugkeer gezien hij geen bewijs levert van voldoende inkomsten in Thailand, het doel van de reis onduidelijk is en betrokkene volgens de Thaise wet nog minderjarig is.

** Doel van de reis onduidelijk; betrokkene zou de garant ontmoet hebben in april, juli en oktober 2009 en zij zouden een relatie hebben, maar de garant woont in België al samen met een andere persoon. (...)”*

2. Over de ontvankelijkheid

De Raad stelt ambtshalve de onontvankelijkheid van het beroep vast.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt angewend (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, 116-117*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (*RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037*).

Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Bovendien dient erop gewezen te worden dat het actueel karakter van het belang inhoudt dat het belang moet voorhanden zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring als op het tijdstip dat de Raad uitspraak doet over het beroep (*J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid), in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, Die Keure, 1996, nr. 254*).

Uit de visumaanvraag van 28 oktober 2009, en zoals verzoekende partij ook herhaaldelijk zelf stelt in haar verzoekschrift, blijkt dat het visum kort verblijf door haar werd aangevraagd om van 21 januari 2010 tot 14 februari 2010 in België te verblijven. Gelet op het feit dat deze periode in het verleden ligt, wijst de Raad erop dat een eventuele nietigverklaring van de beslissing tot weigering van de afgifte van een visum kort verblijf voor verzoekende partij geen nut oplevert, gezien de gemachtigde van de minister, wanneer hij tengevolge van de nietigverklaring een nieuwe beslissing zou moeten nemen, niets anders kan dan vaststellen dat de periode waarvoor het visum kort verblijf aangevraagd wordt, in het verleden ligt en dat voor het verleden geen visum kan uitgereikt worden.

Verzoekende partij heeft derhalve geen belang bij de vernietiging van de thans bestreden beslissing tot weigering van de afgifte van een visum kort verblijf.

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien februari tweeduizend en tien door:

mevr. Ch. BAMPS, kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

Ch. BAMPS